

International Organizations and Internet Use

In the Developing World

سازمانهای بین‌المللی و کاربرد اینترنت در جهان در حال توسعه

نویسنده: کنت راجرسون (Kenneth Rogerson)

دکتری علوم سیاسی از دانشگاه کارولینای جنوبی، مدیر تحقیق مرکز ارتباطات و روزنامه نگاری

Wallace

سال انتشار: سپتامبر ۲۰۰۲

آدرس سایت نویسنده:

<http://www.pubpol.duke.edu/people/faculty/rogerson>

کلید واژه ها: خارج از خط، سازمانهای بین‌المللی، جامعه اطلاعاتی جهانی، آموزش جهانی

یکی از بهترین پیامدهای انقلاب اطلاعاتی اتفاق و پیش آمدی است که ملل و سازمانهای مختلف ممکن است از شانس بهتری برای برقراری ارتباط با یکدیگر برخوردار گردند. تخصیص هزینه‌های ناچیز جهت اجازه استفاده از اینترنت، راه به جریان درآوردن روند فوق را هموار خواهد ساخت. آیا روند فوق‌الذکر در سطحی بین‌المللی بوقوع می‌پیوندد؟ وقوع شورش سرخپوستان چیاپس در مکزیک و حمایت از توافقات چندجانبه در خصوص سرمایه‌گذاری در سازمان توسعه و همکاری اقتصادی (OECD) خود مبین این مطلب است.

این مثالها نشان می‌دهد که پدیده اینترنت در جریان است. اما هنگامیکه چنین شبکه‌ای در جریان نباشد چه توضیحی باید ارائه نمود؟

سازمانهای بین‌المللی از عامل بالقوه‌ایی در راستای ارائه و تأمین منابع فضای مورد نیاز جهت تجهیز خود بواسطه شبکه اینترنت برخوردارند. یکی از بحث برانگیزترین مباحثات میان آن دسته از افرادی که در خصوص تأثیر اینترنت بر علوم سیاسی و جامعه مطالعه می‌نمایند، تنش میان افراد خوش و بدبین است. افراد خوش بین بر این باورند که وجود اینترنت می‌تواند جهان را به طرز بهتری تغییر دهد، بعبارت دیگر دستیابی به رسانه‌های ارتباطی کارآمدتر، دربرگیرنده هدف غایتی از اقداماتی چون تأمین غذایی افراد نیازمند، آموزش و پرورش یا توسعه و گسترش حقوق بشر می‌باشد.

در مقابل افراد بدبین نیز بر این باورند که وجود اینترنت اختلافات مشهود در جامعه نظیر وجود «شکاف دیجیتالی» را دامن می‌زند. بعبارت دیگر شکاف میان آن دسته از افرادی که از کانالهای اطلاعاتی در راستای کسب خبر استفاده نموده و دسته‌ایی که از این کانالهای اطلاعاتی در راستای تفریح و سرگرمی بهره برداری می‌نمایند، روبه افزایش می‌گذارد.

اختلافات میان افراد خوش‌بین و بدبین در حوزه علوم سیاسی و فن‌آوریهای جدید نظیر اینترنت به تریهایی مبدل می‌گردد که میتوان از آن با عنوان تریه‌های تجهیز و تقویت مضاعف یاد نمود. بطور مختصر،

مطابق نظریه فوق الذکر، بهره گیری از اینترنت در جهت جذب آن دسته از افرادی که به هر دلیل از برقراری یادریافت ارتباطات با جهان خارج از خط (Offline) دچار مشکل می باشند، بسیار موثر مینماید. در چنین حالتی، افرادی گروه‌ها به عنوان سازمان دهندگان روند تغییر و تحول سیاست ویژه خود مطرح میگردند. "پدیده جدید اینترنت، علاقه عمومی را بطور مضاعف تقویت نموده و از این رو افراد با عامل بالقوه کسب اطلاعات و بیان عقاید خود مواجه می گردند".

مطابق نظریه تقویت مضاعف، دامنه عملکرد گسترده اینترنت، موجب تقویت فعالیت و عملکرد بیشتر افرادی می گردد که معمولاً درگیر عملکردهایی باگرایشات سیاسی بوده اند. بواسطه چنین دیدگاهی، از اینترنت در راستای تقویت مضاعف و یا گسترش شکاف میان اطلاعات موجود و غیر موجود بکار گرفته خواهد شد. در نقطه مقابل افرادی چون نوریس Nomis و بروس بیمبر Bruce Bimber مخالف تز تقویت مضاعف می باشند. به اعتقاد این افراد، دلایل متعدد نظری و تجربی وجود دارد که ناقض برقراری ارتباط ساده و مستقیم میان فن آوریهای اطلاعاتی و ارتباطاتی نظیر اینترنت و رفتار سیاسی عامه مردم می گردد. بروس بیمبر Bruce Bimber ابراز میدارد که ارائه چنین نظریه ای، سبب این امر نمی گردد که من این عقیده را نادیده انگارم که شبکه اینترنت تأثیرات قابل ملاحظه ای بر جنبه های گوناگون زندگی عمومی نظیر تمرکززدایی نظارت سازمانهای رسانه ای بر جریان اخبار یا وادار ساختن دولت به بررسی و دقت بیشتر اخبار عمومی داشته است.

نقد تحقیق بر این دو نظریه این است که آنها در سطح بافت ملی محدود مانده اند. اما دانشمندان دیگر در صدد برآمدند تا بر این چشم انداز وسعت بیشتری بخشند. در پاسخ به نوریس Nomis، آنا گرین بورگ Anna Greenburg چنین استنتاج می نماید که تجزیه و تحلیل تنها در هنگام توجه به سطح فردی مصادق می یابد. اما اگر واحد تجزیه و تحلیل را از فرد به گروه ها یا مؤسسات سیاسی تغییر دهیم چه روی خواهد داد؟ وی سپس ابراز می دارد که چگونه تجزیه و تحلیلی از دو فرضیه از منظر نظریه جنبش اجتماعی که بر گروه ها تمرکز دارد صورت خواهد پذیرفت؟ دست آخر اینکه، اگر واحد و بافت را تغییر دهیم، چه روی خواهد داد؟

سازمانهای بین‌المللی

ماهیت نامتناهی اینترنت و اهداف جهانی سازمانهای بین‌المللی باید به خوبی در راستای یکدیگر قرار گیرد. تعهدات و اختیارات اغلب سازمانهای بین‌المللی بر تعهدات و اختیارات امنیتی، اقتصادی، زیست محیطی، بهداشتی و حقوق بشر مشتمل میگردد، اما اینکه چگونه چنین سازمانهایی به خوبی به اهدافشان نائل گردند، موضوع تجزیه و تحلیل‌ها و بررسیهای بی‌شماری است.

این موضوع که روابط چندگانه ثمربخش به سادگی قابل حصول یا تثبیت نمیشوند، کاملاً صادق است. اشتغال در سازمانهای بین‌المللی همواره اختیاری بوده و از اینرو اعضای آنها هنگامی می‌توانند تصمیم‌گیری نمایند که فعالانه در فعالیتهای سازمانهای بین‌المللی مشارکت نموده و یا از فعالیتهای سازمانهای بین‌المللی حمایت بعمل آورند.

این روند سازمانهای بین‌المللی را تا حدی بانوعی تناقض روبرو می‌سازد. چنین سازمانهایی در راستای حکومت بر جهان به حیات خود ادامه نمیدهند بلکه خواستار برقراری نظم اگرچه نه به صورت کلی بلکه حداقل نظم در موقعیتهای و حوزه‌های مشخص میشوند. چنین نظم‌های حاصل قول و قرارها و پیمانهایی است که در جهت تعیین پارامترهای رفتاری و اداری در خصوص برنامه‌ها و حوزه مقولات خاص، طراحی میگردد. انجام چنین قول و قرارها و پیمانهایی، مستلزم زمان زیادی است؛ اما با افزایش ارتباط سازمانهای مذکور با جریان اطلاعات، ارتباطات و تکنولوژی، سیر نزولی هماهنگی و مشارکت رو به افزایش می‌گذارد.

از نقطه نظر تاریخی، سازمانهای بین‌المللی در راستای تأمین و برآورده نمودن نیازهای اولیه و ضروری گام برمی‌دارند. اتحادیه بین‌المللی ارتباطات از راه دور به عنوان یکی از نخستین سازمانهای بین‌المللی همواره مورد توجه بوده است. در اروپا، در خلال قرن ۱۹ خطوط تلگراف از مرزهای ملی عبور نکرد چراکه هر کشور از سیستم متفاوتی استفاده می‌کرد و از کد تلگراف مخصوص به خود در جهت تأمین امنیت پیامهای نظامی و سیاسی برخوردار بود. پیغامها باید در آن سوی مرزها قبل از انتقال مجدد به شبکه تلگراف کشور همسایه، استنتاج، ترجمه و ارائه می‌گردید.

در جهت تسهیل جریان انتقال مرزی پیغامها، هر کشور باید جداگانه با همسایگان خود وارد مذاکره می‌گردید. به عنوان مثال، کمتر از ۱۵ توافق‌نامه برای ارتباطات تلگرافی میان پایتخت و مناطق مرزی و

هم جوار کشور آلمان مورد نیاز بوده است. همزمان با رشد شبکه‌ها، کشورهای اروپایی در صدد انعقاد توافق‌نامه چارچوب همکاری در راستای صدور مجوز فرستنده‌های برون مرزی در راستای استاندارد نمودن وسایل و تجهیزات رسانه ای برآمدند.

متعاقب آن دستورالعملها، تعرفه‌های بین‌المللی و قوانین و اصول مشترک تعیین و تثبیت گردید. انجام چنین اقداماتی منجر به تشکیل اتحادیه بین‌المللی تلگراف (ITU)، متصدی قبلی اتحادیه بین‌المللی ارتباطات از راه دور در مورخه ۱۷می سال ۱۸۶۵ گردید.

شکل‌گیری دیگر سازمانهای بین‌المللی برخاسته از بحرانها، تضادها و حوزه‌های موضوعی بین‌المللی می‌باشد. برای مثال، انجمن ملل سازمان ملل متحد در راستای حفظ و ترغیب به صلح سازماندهی و شکل گرفته است. این سازمانها به عنوان سازمانهای بین‌المللی یا نماینده یک کشور شناخته شده‌اند. از سازمانهای دیگر نظیر صلیب سرخ بین الملل (مقولات بهداشتی) و عفو بین الملل (مقولات حقوق بشر) به عنوان سازمانهای غیردولتی یاد گردیده، به معنای دیگر، عضویت براساس نمایندگی یک کشور در این سازمانها نمی‌باشد. در حال حاضر، مطالعه سازمانهای بین‌المللی به مقولات تخصصی‌تر نظیر شبه سازمانهای غیردولتی؛ سازمانهای غیردولتی؛ سازمانهای غیردولتی که توسط دولت سازمان یافته‌اند، سازمانهای غیردولتی که توسط اهداکنندگان سازمان یافته‌اند، تعمیم یافته است. اخیراً اتحادیه بین‌المللی ارتباطات از راه دور، گام را فراتر نهاده، به اعضا و نمایندگان صنعت ارتباطات این اجازه راداده است تا به اعضا به عنوان نمایندگان دولتها رأی دهند.

سازمانهای بین‌المللی و اینترنت

در درون سازمانهای بین‌المللی، دو نوع مباحثه مختلف در خصوص اینترنت وجود دارد، مباحثه اول جهان توسعه یافته و مباحثه دوم جهان در حال توسعه را در برمی‌گیرد. برای جهان توسعه یافته، مباحثات و مناظرات بر روش‌های توسعه یافته دسترسی به اینترنت و اینکه چگونه می‌توان اینترنت را بیش از پیش سودمندتر نمود، تمرکز یافته است.

جهان در حال توسعه در سویی دیگر، با شکل سهولت در دسترسی مواجه می‌باشد. تناقض مشهود و آشکار است. جهان توسعه یافته درگیر هردوی موارد یاد شده می‌باشد در حالیکه، جهان در حال توسعه

صرفاً با یک مورد یاد شده درگیر است. جهان توسعه یافته بر پیشرفت جامعه اطلاعاتی جهانی (GIS) یا فراساختار اطلاعاتی جهانی (G II) تمرکز می‌نماید که بر مجموعه‌ایی از شبکه‌های منجسم جهانی برخوردار از ارتباطات با سرعت بالا و کاربردها و خدمات دیجیتالی بهمراه ارائه دسترسی تأثیرگذار بر خدمات شبکه محور در کشورها و در سراسر مرزهای ملی مشتمل می‌گردد.

ارزیابی کاربرد اینترنت

از موارد و مباحث فوق‌الذکر چنین استنباط می‌گردد که هدف سازمانهای بین‌المللی در راستای استفاده موفقیت آمیز از اینترنت، نیل و دستیابی به آن در عرصه بین‌المللی می‌باشد. وضعیتی که جهان توسعه یافته با آن مواجه است.

در سطح بین‌الملل، اینترنت عامل فعل و انفعال تجهیز ملل در حال توسعه در راستای استفاده از این پدیده برای مقولات و موضوعات ضروری به شمار می‌آید. بعنوان مثال میتوان از جریان محافظت محیطی از دریای سیاه با مشارکت سازمانهای بین‌المللی (سازمانهای دولتی و غیردولتی)، دولتها و افراد و گروه‌های ذیربط نام برد. در آغاز روند پاکسازی دریای سیاه به کندی صورت می‌پذیرفت، تا اینکه مساله استفاده از اینترنت هنگامی که سازمانها در خصوص این مقوله و موضوع به فعالیت می‌پرداختند، مورد توجه قرار گرفت و از این رو تأثیر اینترنت به صراحت و شفافیت هرچه بیشتر مورد ارزیابی قرار گرفت. علاوه بر این، وجود سازمانهای دولتی بین‌المللی مختلف همراه با تعدادی از سازمانهای غیردولتی بین‌المللی شرایطی را برای مؤسسات و مشارکتها فراهم نمود که به لحاظ تئوریک قادر به استفاده و کاربرد اینترنت در مقاصد توسعه باشند.

جریان‌ات اطلاعاتی و مساله محیط زیست دریای سیاه

دو نوع از اطلاعات وجود دارند که توسط سازمانهایی نظیر سازمان حمایت از محیط زیست دریای سیاه که علاقمند به محافظت زیست محیطی دریای سیاه می‌باشند تولید می‌گردد. نوع اول، اطلاعات علمی را دربر می‌گیرد. بخش عمده علاقه به مقوله دریای سیاه به قابلیت آن در راستای تأمین نیازهای

فیزیکی افراد کرانه دریای سیاه باز می‌گردد که این نیازها بواسطه منبع آبی یا منبعی از فعالیت اقتصادی نظیر ماهیگیری تأمین می‌گردد.

دانشمندان درخصوص دریای سیاه سالهای مطالعه نموده‌اند و به نحو شایسته ایی به دنبال تعیین مشکلات یا ارائه راه حل‌ها بوده‌اند. برای مثال، هدف سازمان حفاظت از محیط زیست دریای سیاه در دسترس قرار دادن و ارائه این نوع از اطلاعات به جامعه علمی و افرادیست که ممکن است قادر به رفع مشکلات عدیده‌ایی باشند. در اواسط سال ۱۹۹۰، واحد برنامه‌ریزی سازمان حفاظت از محیط زیست دریای سیاه به اتخاذ دو سیاست در راستای افزایش اقدامات زیست محیطی خود به شرح ذیل با کمک ابزار اطلاعاتی مبادرت نمود:

(۱) اشاعه اطلاعات درخصوص دریای سیاه از طریق انتشار مطالعات ویژه تنوع زیست محیطی، آلودگی و غیره در دریای سیاه.

(۲) ایجاد و حفظ صفحات وب ویژه افراد و سکنه کرانه دریای سیاه به منظور برقراری ارتباط با سراسر مرزهای ملی درخصوص جنبه‌های خاص برنامه کار زیست محیطی دریای سیاه.

به اعتقاد سامپسون (Sam pson) از اشاعه چنین اطلاعاتی میتوان با عنوان «موفقیت‌های کوتاه مدت یا ناکامیهای کوتاه مدت» نام برد. در غیر این صورت صرفاً به عنوان گامی در راستای درک بهتر از مشکلات زیست محیطی منطقه‌ایی مطرح می‌باشند.

نوع دوم، اطلاعات ویژه افراد غیرعلمی (اطلاعات عمومی) در قالب‌های عمومی و منطقه‌ایی می‌باشد. این اطلاعات از اهمیت به سزایی برخوردار می‌باشند، چرا که یکی از سؤالاتی که سازمان حفاظت از محیط زیست دریای سیاه را با مخاطره مواجه نموده مطرح ساختن سؤال «چرا و به چه دلیل برنامه سازمان توجه عموم را به خود جلب نکرده است؟» می‌باشد. طی گزارشی، از مشارکت عمومی ناکافی به عنوان ریشه اصلی هفت مشکل اساسی دریای سیاه یاد گردیده است.

در این گزارش همچنین آمده است که سطوح چندی (آگاهی عمومی از مشکل و فعالیت فعالان سیاسی در سازمان‌های بین‌المللی و سازمان‌های غیردولتی) وجود دارند که همگان باید در این سطوح مشارکت نمایند، همچنین شیوه‌های مختلفی وجود دارد که همگان می‌توانند درخصوص دریای سیاه اطلاع یابند. دو روش که عمده‌ترین آنها نیز می‌باشد در ذیل آورده شده است:

۱) رسانه‌های جمعی

۲) اینترنت

اولین منبع مشهود، پوشش رسانه‌های گروهی خواهد بود. با جستجو در پایگاه داده‌های Lexis/Nexis در خصوص عبارات و مقولات «قرارداد بخارست»، «دریای سیاه»، «برنامه زیست محیطی دریای سیاه»، «محیط زیست» تنها چهار مقاله بدست آمد. تنها یک منبع خبری یافت گردید که اطلاعات برنامه زیست محیطی دریای سیاه را اعلام می‌نمود و معترف بود که «تلاشها و کوششها را در راستای بازیافت محیط زیست دریایی که روزگاری پاکیزه‌ترین و مولدترین دریای نیمکره شمالی محسوب می‌گردید هماهنگ خواهد نمود.» نکته عجیب اینکه با جستجوی عبارات و مقولات پیرامون «دریای سیاه» و «محیط زیست» هزاران مقاله بدست آمد که بسیاری از آنها به مشکلات زیست محیطی منطقه رودخانه دانوب / دریای سیاه اشاره می‌نمود.

در واقع هیچ یک از مقالات هیچگونه اشاره‌ایی به کوشش و تلاش در سطح ملی، منطقه‌ایی یا بین‌المللی برای محافظت زیست محیطی نمی‌نمود. تنها یکی از مقالات اشاره به این داشت که سازمان حفاظت از محیط زیست دریای سیاه کوششهایی را در جهت جلب توجه و نظر رسانه‌های جهانی به عمل آورده است. منبع دوم شبکه گستره جهانی (W W W) خواهد بود. با وجود منبع نسبتاً جدیدی از اشاعه و انتشار اطلاعات، سازمانها در راستای استفاده بیش از پیش از شبکه (W eb) کوشش و تلاش می‌نمایند. بعلاوه، زمانیکه روشها و متدها کارساز نباشند، سازمانها از شبکه فوق‌العاده استفاده خواهند نمود. سه دسته از سایتها به شرح ذیل مقولات زیست محیطی دریای سیاه را ارائه می‌نمایند:

۱. سایت‌های دولتی بین‌المللی

۲. سایت‌های غیردولتی بین‌المللی

۳. سایت‌های اصلی

ایجاد و حفظ یک وب سایت «بمنظور افزایش تأثیر اعضاء شبکه» در اولویت کاری سازمان قرار دارد. اما در این خصوص بنظر فعالیت چندانی به عمل نیامده است. با این وجود، این روند نشان دهنده کوشش و تلاشی در راستای استفاده از اینترنت به عنوان اتاق پایاپای اطلاعات زیست محیطی می‌باشد. اگرچه این روند تصنعی و ساختگی می‌باشد ولی نقطه شروع و آغازین می‌باشد.

دیگر اقدامات اساسی

اقدامات اساسی دیگر علاقه عموم را به دریای سیاه جلب نموده و شروعی برای احراز وجود در شبکه گستره جهانی می باشد در سال ۲۰۰۰، انجمن محافظت زیست محیطی دریایی ترکیه (Tum epa) بالغ بر (۳۰۰) مقاله مربوط به محافظت زیست محیطی دریای سیاه را در وب سایت خود ارائه نمود و خاطر نشان ساخت که بطور پیوسته اطلاعات وب سایت خود را به روزرسانی می نماید.

اقدامی دیگر مربوط به انجمن صلح با طبیعت می باشد، سازمان غیردولتی که به برقراری ارتباط و جلب توجه شرکاء بین المللی دریای سیاه مبادرت نموده است. انجمن مذکور متشکل از یک گروه از سازمانهای غیردولتیست که به اعمال فشار بر روی دولتها در جهت حفظ اصول قرارداد بخارست از طریق تبادل اطلاعات و افزایش آگاهی عمومی می پردازد. اقدامی دیگر مربوط به بنیاد تحقیقات دریایی ترکیه (TUDAV) یعنی مؤسسه علمی غیرانتفاعی است که بر مضامین علمی مشکلات زیست محیطی دریای سیاه متمرکز می باشد. وب سایتهای تمامی این گروهها سطح مناسبی از پیشرفت طرح و سازمان را نشان می دهد و براحتی قابل استفاده و بهره برداری می باشد. بعلاوه، هر یک به نظر از ثبات بیشتری نسبت به همتای سازمان بین المللی خود برخوردار می باشد.

شیوه و رویکرد جهانی تر دیگر، ارائه نمونه و مثالی از آموزش جهانی (G lobaleam) است. سازمانی اینترنت محور که هدفش ترغیب و تشویق کودکان مدرسه ای در راستای آموزش بیشتر در خصوص جهان اطراف می باشد. یکی از هشت سایت آموزشی پیرامون مساله محیط زیست دریای سیاه می باشد. سایتهای مذکور بصورت عینی و ملموس به کودکان آموزش هایی در جهت محافظت از محیط زیست به منظور افزایش آگاهی از مشکلات منطقه دریای سیاه، ارائه می نمایند.

روند فوق الذکر مشکل راحل نمی نماید، اما اینترنت کار خظیری را به انجام رسانیده است که رسانه های دیگر قادر به انجام آن نبوده اند و آن دست یافتن به حوزه های جغرافیایی خارج از منطقه دریای سیاه بوده است.

ملاکها و معیارها

دست آخر میتوان از مقاله فوق به این نتیجه رسید که در استفاده سازمانهای بین المللی از ابزار اطلاعاتی اینترنت ملاکها و معیارهایی به شرح ذیل مطرح می باشند :

- اولین ملاک و معیار وجود فرا ساختارهای با سرعت بالا است. اولین دلیل و علامت این امر، افزایش تعداد تلفن ها و خطوط تلفن هریک از کشورها میباشد چراکه بواسطه خطوط تلفن اصولاً دسترسی به اینترنت مقدور می باشد.
- بطور کلی، این اعداد و ارقام گرایش صعودی استفاده افراد از خطوط تلفن جهت دستیابی به شبکه اینترنت طی سالهای ۱۹۹۵-۱۹۹۷ در حال کار در کشورهای حوزه دریای سیاه را نشان می دهد.

تعداد خطوط تلفن فعال به ازای هر ۱۰۰ سکنه

۱۹۹۷	۱۹۹۶	۱۹۹۵	
۳۲/۳	۳۱/۷	۳۰/۵	بلغارستان
۱۱/۵	۱۰/۵	۱۰/۲	گرجستان
۱۶/۷	۱۴/۰	۱۳/۱	رمانی
۱۸/۳	۱۷/۶	۱۶/۹	روسیه
۲۵/۰	۲۲/۴	۲۱/۲	ترکیه
۱۸/۶	۱۸/۱	۱۶/۱	اکراین

- دومین ملاک و معیار وجود جمعیت تحصیل کرده و عدم تبعیض در دسترسی و دستیابی به اطلاعات است. عدم تبعیض در دسترسی را میتوان هم در انواع سازمانهایی که مبادرت به انتشار وب سایتها می نمایند و هم در چارچوب قانونی که هر کشور در راستای ارائه مجوز برای انتشار آن و عدم فیلترینگ در دسترسی تمامی شهروندان به اینترنت به آن قوانین استناد می نماید، جستجو نمود.

● سومین ملاک و معیار، کسب حمایت ملی برای دست یافتن به مصونیت از مشکلات می‌باشد.

● چهارمین ملاک و معیار برخورداری از حمایت بین‌المللی می‌باشد. با بررسی وب سایتهای موجود، واضح و روشن است که اندکی حمایت بین‌المللی اصولاً از جانب سازمانهای بین‌المللی وجود دارد. اگرچه چنین حمایتهایی کافی نمی‌باشند. مباحثات و مناظرات در خصوص استفاده از اینترنت در سازمانهای بین‌المللی بیشتر به کاربرد این پدیده توسط کشورهای توسعه یافته تمرکز دارد. اما هنگامی که کشورهایی که بطور سنتی در حال توسعه می‌باشند، پیشرفت چندی را به سمت توسعه و گسترش کاربردشان از اینترنت را از خود نشان می‌دهند، چه اتفاقی خواهد افتاد؟

منابع

- Richard Davis, *The Web of Politics* (New York: Oxford University Press, 1999), p. 175. Davis is optimistic here, but in a work from the year before, his outlook is more pessimistic. See Richard Davis and Diana Owen, *New Media and American Politics* (New York: Oxford University Press, 1998).
- Pippa Norris, "Who Surfs? New Technology, Old Voters and Virtual Democracy," in Elaine Ciulla Kamarrck and Joseph S. Nye, Jr., eds., *democracy.com: Governance in a Networked World* (Hollis, NH: Hollis Publishing Co., 1999) pp. 73.
- Bruce Bimber, "The Internet and Political Transformation: Populism, Community and Accelerated Pluralism" *Polity*, Vol. 31, No. 1 (Fall 1998): 133-160; accessed on the www.polsci.ucsb.edu/~7E/bimber/research/transformation.html (23 March 2000).

- Anna Greenburg, "Reply to Pippa Norris's 'Who Surfs,'" in Elaine Ciulla Kam arck and Joseph S. Nye, Jr., eds., *dem ocracy.com : Governance in a Networked W orld* (Hollis, NH :H ollis Publishing Co., 1999), p. 96.
- Much of the following historical information came from International Telecom m unications Union web site. See <<[http://www .itu.ch/aboutitu/history/history.htm](http://www.itu.ch/aboutitu/history/history.htm)>> .
- See Augustus Richard Norton, Diane Singeman, Mary E. Morris, Valentine M. Moghadam ; et al; "Gender, Politics and the State: W hat do M iddle Eastern W omen W ant? M iddle East Policy 5, no. 3 (Septem ber 1997): 155-189 and Thom as G. W eiss and Leon Gordenker *NGOs, the UN and G lobal Governance* (Boulder, Colo.: Lynne Rienner), pp. 19-21.
- At the 1999 ITU plenipotentiary conference in Minneapolis, members "agreed to recognise 'sector members' - companies and industry associations - through a number of fundam ental changes to the ITU s structure. These changes give equal status to all industry sector members; delegate pow ers of conferences and assemblies to working groups in the developm ent and standardisation sectors." (See "ITU Plenipotentiary M akes Fundam ental Changes" Exchange Telecom m unications New sletter, Financial Times Asia Intelligence Wire [13 N ovem ber 1998], p. 1)
- Duncan Snidal, "IGOs, Regimes, and Cooperation: Challenges for International Relations Theory" in Margaret P. Karns and Karen A. M ingst, eds., *The United States and M ultilateral Institutions: Patterns of Changing Instrumentality and Influence* (London: Routledge, 1990), p. 322 (321-350).
- See author's earlier paper for empirical support of this assertion. Kenneth Rogerson, "International Relations and the Internet: International Organizations as Forums for

Information Issues" presented at the International Studies Association 2000 Annual Convention March 14-18, 2000, Los Angeles, California.

- Martin Sampson, "Black Sea Environmental Cooperation: Toward a Fourth Track," Unpublished Manuscript (2000), p. 2. See also Martin Sampson, "Black Sea Environmental Cooperation: States and the Most Seriously Degraded Regional Sea" *Bogazici Journal: Review of Social, Economic and Administrative Studies* vol. 9, no. 1 (1995): 51-76.
- Thomas Land, "Pollution and Politics in the Black Sea" *Contemporary Review*, vol. 274 (May 1999): 235.
- The GEF is a trust fund managed by the World Bank, the UN Environmental Program (UNEP) and the UN Development Program (UNDP). Initial interest in the Black Sea project was so great that the GEF's original amount of funding was eventually tripled, with a large part coming from the European Union.
- Andrei Palarea, "Danube-Black Sea Commission to have Secretariat in Istanbul," *ITAR-TASS News Agency*, 28 April 2000.
- Sampson, "Black Sea Environmental Cooperation," p. 8.
- Sampson, "Black Sea Environmental Cooperation," p. 14.
- Gareth Jenkins, "UN Sponsors Black Sea Anti-Pollution Project," *Lloyd's List International*, 5 March 1994.
- "Black Sea States to Sign Strategic Action Plan," *Xinhua News Agency*, 17 October 1996.
- www.worldbank.org.
- www.unep.org.
- E-mail correspondence with the author. 26 January 2001.

- www.tum.epa.org.tr
- www.satko.com.tr/doga.
- www.globalearn.com .
- "Black Sea States Discuss Anti-Pollution Cooperation," Xinhua News Agency 28 April
- Virginia Haufler, "Dancing with the Devil: International Business and Environmental Regimes," in L. Anthea Brooks and Stacy D. VanDeveer, eds., *Saving the Seas : Values, Scientists, and International Governance* (College Park, Md.: Maryland Sea Grant College, 1997), p. 309.
- Haufler, "Dancing with the Devil," p. 310.